

‘Aprofito més el temps i demostro més amor ara que quan pensava que era ‘immortal’

‘Aprofito més el temps i demostro més amor ara que quan pensava que era ‘immortal’

Cantant. Sis anys després de "Vida tóxica", Luz Casal torna als escenaris per presentar el seu nou disc, "Almas gemelas". Enmig d'una gira internacional que l'està portant a llocs tan diferents tan Mont-real o Pequín, la cantant gallega s'aturarà aquest dissabte a Cap Roig per oferir un tast de les seves noves cançons. Després d'haver superat un càncer de mama, una de les artistes espanyoles més reconegudes torna amb més força que mai.

LAURA FANALS GIRONA

El seu disc es titula "Almas gemelas". Qui és la seva ànima bessona? O és que en té més d'una?

[Riu] En tinc algunes, sí. No em puc queixar. Hi ha gent que simplifica el títol, com si estigués dedicat a una altra persona en concret. Però per a mi el significat és molt més ampli, i té a veure amb l'empatia amb la gent amb qui tinc la mateixa sensibilitat davant d'un quadre determinat, davant d'un grup, un estil concret...

Aquest disc s'ha definit com a "intimista". Què vol dir amb això, exactament?

A vegades, la paraula "intimista" sembla que hagi de tenir un significat relacionat amb "relax", "melancolia".... i no és exactament això. Reflecteix alguns aspectes de la meua vida, sí, però no és un disc melancòlic.

Fa sis anys que va publicar el seu anterior treball. Què ha passat en tot aquest temps?

Moltes coses. He tingut molta feina, un parell d'episodis relacionats amb la salut m'han obligat a abaixar el ritme, he fet un disc homenatge a les cançons clàssiques hispanoamericanes... A més, tampoc és la primera vegada que passa força temps entre disc i disc. En realitat, l'únic cop que vaig treure un disc en un any va ser el segon. La resta sempre han costat tres, quatre o fins i tot cinc anys. Quan es tracta de treure discos, tinc certa propensió a la lentitud [riu].

Aquest temps és necessari per fer discos amb cara i ulls?

El temps és necessari per viure, per gaudir de les coses que et semblen interessants, per compartir. No n'hi ha prou d'escriure: "Avui m'he aixecat cabrejada i el cel està gris i el matí fa molt mala pinta". Potser ja tinc una cançó que diu això... s'ha de fer alguna cosa rellevant, de la que et puguis sentir satisfeta, que et permeti avançar i no quedar-te sempre allà mateix. En aquest sentit, el nou disc em transmet moltes sensacions noves: he arriscat, he aconseguit un so de guitarra inesperat.... i aquest tipus de coses requereixen temps. De tota manera, jo mai he complert amb un calendari determinat.

Tot un luxe.

Més que un luxe, per a mi és una necessitat. Per sort, mai he gravat res que no volgués. M'he pogut equivocar, però ho he pogut fer sempre amb la confiança que he fet el que volia.

Aquests problemes de salut l'han fet veure les coses de forma diferent?

En general, no. No tinc la sensació d'haver patit un canvi dramàtic, d'haver estat d'una manera i haver-me transformat en una altra persona. El que passa és que, com totes les experiències de la vida que et marquen, et fa trontollar una mica, ajustes la teua manera de veure certes coses a l'experiència que has viscut. Aprofites millor el temps, et dediques més a la gent que estimes, demostres més el teu amor que quan pensaves que eres "immortal"... Sobre l'escenari mai m'he convertit en una persona més poruga. De fet, no ho havia estat mai. Però

sí que he canviat en petits detalls: sóc més sensible al dolor aliè, tinc més capacitat per entendre els problemes dels altres, el dolor físic i psicològic que pateixen...

L'actual gira l'està portant a ciutats tan diferents com Mont-real o Pequín. Com reaccionen públics tan diferents?

Hi ha grans diferències, ja que estàs cantant en un idioma que, tot i que l'entenen milions de persones a tot el món, per a molta gent no és habitual. Per això, necessites una expressió corporal més gran, per tal d'intentar tirar a terra aquest mur que a vegades sembla infranquejable: l'idioma. A més, potser vas a un país on coneixen dues cançons teves i la resta els sona tot nou. Gestionar-ho és complex, i requereix moltíssima concentració. Però la il·lusió que t'hagin trucat i que vulguin veure't fa que vulguis superar aquests inconvenients. És més complicat, però a mi m'agrada molt actuar a fora, perquè té un component d'aventura, d'enfrontar-se a noves audiències...

I el públic de Cap Roig, què pot esperar?

Sobretot, música. Bones cançons, bon so i entrega total dels sis músics que estarem sobre l'escenari. Ah, i llums adequats al nostre repertori. Podria dir molt més, però no sóc una venedora d'una marca comercial.

Ve sovint als festivals de la Costa Brava. Té una connexió especial amb el seu públic?

Sí, és un públic molt acollidor, atent, receptiu, que coneix bé el repertori que oferim. S'estableix una relació gairebé immediata, des que surto a l'escenari fins al final. És una de les meves zones preferides, m'hi sento acollida pràcticament sense obrir la boca.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/08/05/aprofito-mes-temps-demostro-mes/681763.html?utm_source=rss